

[Formanden.]

hjemler de bemyndigelser til ministeren, som man hidtil har betragtet som givet?"

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af politiets efterretningstjenestes virksomhed [af Skræppenborg-Nielsen m. fl.].

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. VIII) findes i tidenden sp. 3271, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 831).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

K. Axel Nielsen: Efter mange møder og samråd med de tre ministre, nemlig den højtærede justitsminister, den højtærede udenrigsminister og den højtærede forsvarsminister, er der blandt de fire såkaldte gamle partier, dog med undtagelse af det ærede medlem hr. Holmberg, opnået enighed om, at regeringen nedsætter et udvalg på fire medlemmer til at føre tilsyn med politiets efterretningstjenestes registrering og videregivelse af oplysninger. Der er ligeledes opnået enighed mellem de fire partier om dette udvalgs sammensætning og beføjelser, således som det fremgår af betænkningen, at udvalgets flertal fastslår, at efterretningstjenestens virksomhed fortsat sker på den højtærede justitsministers ansvar.

Her melder sig jo med logisk nødvendighed det spørgsmål, som også har været drøftet i udvalget, hvorledes justitsministeren skal forholde sig, såfremt kontroludvalget udøver sin virksomhed på en sådan måde, at efterretningsvæsenet ikke kan fungere, således som den højtærede minister finder det rigtigt. Nu er der jo ikke ret stor sandsynlighed for, at denne situation vil opstå, men muligheden kan naturligvis tænkes. Det må efter min, og jeg tror udvalgsflertallets, opfattelse være den til enhver tid siddende justitsministers sag at

afgøre, hvorledes han i den nævnte situation vil forvalte sit ansvar. Skulle den højtærede justitsminister imod al forventning komme ud for det tilfælde, at kontroludvalget nægter at videregive oplysninger, som ministeren under hensyn til landets sikkerhed mener bør videregives, må han gå til den samlede regering med sagen. Det er herefter regeringen, der under ansvar over for folketinget afgør, om kontroludvalget med den givne sammensætning skal opretholdes.

Som allerede sagt er det meget usandsynligt, at en situation som den nævnte vil opstå. Det er bl. a. for at undgå denne situation, at de fire i betænkningen nævnte høje embedsmænd, nemlig direktøren for udenrigsministeriet, departementscheferne i justitsministeriet og forsvarsministeriet og en repræsentant for efterretningstjenesten, skal deltage i kontroludvalgets forhandlinger.

Jeg finder anledning til at anerkende den gode vilje, der fra de fire gamle partiers side er lagt for dagen. Under ansvarets tyngde har meningene bøjet sig mod hinanden, så et resultat har kunnet opnås. Der er nu grund til at udtrykke håbet om, at det, vi er blevet enige om, vil skabe ro om efterretningstjenesten. Det vil i den henseende være afgørende, at der som medlemmer af udvalget udpeges personer, der nyder kvalificeret tillid i befolkningen. Jeg nærer ingen tvivl om, at det vil lykkes for den højtærede justitsminister at finde frem til personer, på hvem denne karakteristik kan anvendes.

Må jeg sluttelig slå fast, at der ikke i udvalget har været nogen, der har turdet foreslå efterretningstjenesten ophævet. Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen udtaler ganske vist i sin mindretalsudtalelse, at hemmelige kartoteker ikke har eksistensberettigelse i et demokratisk samfund, og skønt en efterretningstjeneste efter min opfattelse næppe kan fungere uden et kartotek eller en anden form for registrering af oplysninger, tvivler jeg på, at det har været det ærede medlems ønske at give udtryk for, at det efterretningsvæsen, som et enigt folketing har besluttet at oprette, helt skal afskaffes. Det ærede medlem tænker sig formentlig, at et efterretningsvæsen kan opretholdes uden en registrering af de op-